

در نشست کمیسیون کشاورزی اتاق ایران مطرح شد: انتقاد از حضور کمرنگ بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌های کشاورزی

نشست کمیسیون کشاورزی اتاق ایران با حضور اعضا و نایب رئیس این کمیسیون با بررسی گزارش امنیت غذایی و وضعیت تولید مواد غذایی برگزار شد.

در این نشست امیر شهریاری نایب رئیس کمیسیون کشاورزی ضمن اشاره به جلسه بررسی کشت فراسرزمینی در اتاق ایران طی روزهای آینده، تولید محصول جو مورد نیاز کشور را با مقدار بارندگی ماه‌های اخیر مرتبط دانست و گفت: باید روش‌های جدید کشاورزی و همچنین امکان کشت فراسرزمینی را بررسی کنیم تا در سال‌های بحران کم‌آبی، خلع نیاز کشور به محصولات کشاورزی را پر کنیم.

در ادامه خسروی مدیرگروه کشاورزی مرکز ملی مطالعات کشاورزی و آب، گزارش امنیت غذایی را که بر اساس ارزیابی خود اتکایی کشاورزی و غذایی ایران را که با نگاهی به وضعیت عرضه و مصرف مواد غذایی در کشور تنظیم شده بود، به کمیسیون ارائه کرد.

خسروی امنیت غذایی را محور اصلی رشد و توسعه ملی، کیفیت زندگی و

استقلال اجتماعی و سیاسی عنوان کرد و گفت: امنیت غذایی نه تنها مستلزم عرضه کافی و مستمر مواد غذایی و سالم بودن غذا است، بلکه ناظر بر توزیع عادلانه و امکان دستیابی همگان به غذا نیز هست.

حضور کمرنگ بخش خصوصی در تصمیم گیری ها

وی چالش های مهم بخش کشاورزی کشور را به این شرح عنوان کرد: فقدان برنامه جامع آمایش سرزمین و عدم وجود برنامه جامع توسعه کشاورزی کشور، خرد بودن و پراکندگی اراضی واحدهای بهره برداری کشاورزی، کمبود و پراکنش نامناسب زمانی و مکانی بارندگی، محدود بودن بازارهای اصلی صادراتی و وارداتی کشاورزی، پائین بودن عملکرد تولید محصولات کشاورزی، پایین بودن بهره وری منابع و عوامل تولید، ضعف مکانیزاسیون، ضعف نظام آموزش، ترویج و پژوهش های کاربردی، حضور کمرنگ بخش خصوصی در تصمیم گیری ها و برنامه ریزی ها، نارسایی نظام بازار و قیمت گذاری محصولات کشاورزی.

مدیر گروه کشاورزی مرکز مطالعات کشاورزی و آب، پیشنهادات بخش خصوصی را برای بهبود کشاورزی کشور لازم و مفید عنوان کرد و افزود: تدوین برنامه بلند مدت توسعه کشاورزی به عنوان بسته ای از استراتژی کلان پیشرفت کشور و حرکت در چارچوب آن، تامین و تحقق سرمایه گذاریهای مورد نیاز بخش کشاورزی، افزایش تواناییهای علمی و تکنولوژیکی، افزایش ظرفیت و توان مدیریتی و بهبود فضای کسب و کار در بخش، دستیابی کلیه افراد جامعه به غذای کافی و مطلوب و سلامت تغذیه ای، تامین غذای کشور با اتکاء بیشتر به منابع تولید داخلی و استفاده مطلوب از ظرفیتهای موجود، حل مسایل امنیت غذایی بصورت فرابخشی با تعامل و اجرای مشترک کلیه بخش ها بطور هماهنگ و همسو در جهت تامین پایدار آن صورت پذیرد، گام های مهم برای رسیدن به اهداف بلند مدت هستند. افزود: باید در حل مسایل امنیت غذایی نگرش های مسولین صرفا از سطح کلان به سطح خرد و از عرضه در سطح ملی به مصرف در سطح خانوار تغییر یابد، غنی سازی غذا با ریز مغذی ها و تسهیل دسترسی اقشار مختلف جامعه به مواد غذایی تازه و طبیعی بویژه میوه و سبزی، برنامه ریزی در جهت دستیابی به عرضه و ترکیب مواد غذایی مبتنی بر سبد مطلوب غذایی و پایش مستمر وضعیت غذا و تغذیه در جامعه و در سطح خانوارها و تعیین سالانه خط فقر.

خسروی همچنین بر لزوم تهیه نقشه سالانه توزیع جغرافیایی فقر و ناامنی غذایی در دهک های کم درآمدی (بویژه دهک های اول، دوم و سوم) و زیر خط فقر غذایی در سطح کشور با استفاده از آمار هزینه

های خوارکی این خانوارها تاکید کرد و افزود: تعریف و تدوین مکانیسم های حمایتی از اقشار زیر خط فقر غذایی، از جمله هدفمند کردن یارانه های غذایی در راستای تامین و توزیع حداقل های مواد غذایی لازم برای این اقشار(در این مورد میتوان از قانون زکات در اسلام- تجربه کشورهای موفق در تدوین و اجرای برنامه کمک غذایی نظیر امریکا و هندوستان و ... استفاده کرد)، راه کاری مناسب برای رسیدن به یک برنامه جامع جهت ارتقاء سطح کشاورزی و تامین امنیت غذایی کشور است.